la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Red. i Administració, Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Imprenta: Carrer Sardenya, 202

Any II — Barcelona, 30 de gener de 1932 — Núm. 71

Dues edicions diàries

El President Macià parla de l'expulsió dels Jesuïtes

Francesc Macià ha rebut, aquest matí, els periodistes al seu despatx oficial. Els ha lliurat primerament una nota del Govern de la Generalitat on es donen extenses dades de l'actuació administrativa del Consell.

Seguidament, ha estat interrogat pel redactor d'un diari catòlic referent a la dissolució de la Companyia de Jesús.

—Quina és la seva opinió personal referent a la dissolució dels Jesuïtes? —ha preguntat l'al.ludit repòrter.

—Sobre això —ha respost— tinc les meves impressions particulars.

—Jo voldria —ha insistit el repòrter— que vostè digués quelcom d'aquest afer, especialment de la situació en què creu que quedaran l'Observatori de l'Ebre i l'Institut de Química i Laboratori de Biologia de Sarrià.

—El meu desig —ha respost Macià— seria que aquestes dues institucions fossin cedides a la Generalitat. Naturalment que faria falta primerament cercar gent apta, que crec que no seria difícil trobar a Catalunya.

—Així, vostè és partidari de la dissolució dels Jesuïtes —ha insistit el repòrter.

—Ja vaig dir en una certa ocasió, fa molts dies —ha afegit Macià— que jo sóc molt liberal en aquestes coses. Jo accepto, naturalment la Constitució, però en alguns punts sóc més liberal que ella.

Seguidament, el President de Catalunya ha donat compte als repòrters del viatge que té projectat per a demà i s'ha acomiadat d'ells.

Una família de gitanos pels carrers de Barcelona. Feia messos que semblava que aquests hostes nòmades havien avorrit la nostra ciutat. No se'n veien en lloc. Ara, han tornat, i s'exhibeixen, satisfets, per carrers i places, com volen donar fe de la seva existència...

Xina ha declarat la guerra al Japó?

Londres, 11'50). — Un telegrama de Reuter anuncia que Xina declara la guerra al apó. — Fabra.

observacions

"Le Journal" s'estranya que a Barcelona regni tranquil.litat, després dels passats successos. I pregunta: "Es la seva habitud als "toros" el que dóna a aquest poble aquesta passivitat en presència del perill?"

Els diaris francesos, badant com sempre.

* * *

Jacques Marsillac, a "Le Jounal", diu que els jesuïtes, a Espanya, s'han fet indispensables, per l'ajut que donen als malalts i als pobres.

Insistim en què els francesos baden.

* * *

En Ventosa i Calvell ja no s'amaga d'anar obertament contra la República.

Val més aixi. Les coses quan més clares millor.

* * *

Calviño, el governador del país basc, ha manat fer un cens dels catòlics que volen pagar el culte religiós.

Això d'adquirir compromisos escrits, farà rumiar a molts...

Que després no donaran res.

* * *

"El Correo Catalàn" ens diu "agonizantes". El desig li fa veure coses que no són.

Però després diu que som un diari "galvanizado".

Ja saben, els de "El Correo Catalàn" el que vol dir "galvanizado"?

Carol Meyers, actriu nord-americana, que ha estat penyorada per afavorir el contraban d'alcohols...

LA DISSOLUCIO DE LA COMPANYIA DE JESUS

Les expulsions dels jesuïtes á través dels pobles

"L'Opinió", publica la llista de les expulsions de què els jesuïtes han estat objecte des de la fundació de l'orde, a través dels pobles i de la història, en terres de civilització. Com pot veure's, àdhuc un Papa, Climent XIV, va veure's obligat a expulsar-los de tota la Cristiandat, en 1773.

Els lectors observaran encara, que ses vegades d'un mateix lloc. Efectiels jesuïtes han estat expulsats divermament, aquesta orde sol introduir-se de nou, subrepticiament, als llocs d'on ha estat treta. Era el cas d'Espanya, on àdhuc eren fora de la llei de la pròpia monarquia.

Heu-vos ací la llista:

De Saragossa, en 1555.
Del Palatinat, en 1558.
De Viena, en 1566.
D'Avinyó, la ciutat papal, en 1570.
D'Anvers, Portugal i Segòvia, en 1576.
D'Anglaterra, en 1579.
Id., id., en 1581.
Id., id., en 1586.
Del Japó, en 1587.
D'Hongria, en 1588.
De Bordeus, en 1589.
De tot França, en 1594.
D'Holanda, en 1596.
De les ciutats de Turan i Berna, en 1597.
D'Anglaterra, altre cop, en 1602.
Id., id., en 1604.
De Dinamarca, en 1606.
De Venècia, en 1612.
Del regne d'Amara i del Japó en 1613.
De Bohèmia, en 1618.
De Moràvia, en 1619.
De Nàpols i Holanda, en 1622.
De Xina i India, en 1623.
De Turquia, en 1628.
D'Abissínia, en 1632.
De Malta, en 1634.
De Rússia, en 1723.
De Saboia, en 1729.
Del Paraguai, en 1733.
De França i Espanya, en 1762-64.
De les dues Sicílies i de Nàpols, en 1767.
De Parma i Malta, en 1763.
De tota la Cristiandat, per un breu del Papa Climent XIV, en 1773.
De Rússia, en 1776.
De França, en 1804.
Del cantó dels Grisons, a Suïssa, en el mateix any.
De Nàpols, en 1810.
De França, en 1816.
De Moscou i Sant Petersburg, i del cantó suís del Solcure, en 1816.
De Bèlgica, en 1818.
De Dresde, pels habitants, en 1819.
De Rússia i d'Espanya, en 1820.
De Burgos, pel poble, en 1825.
De Gran Bretanya i Irlanda, en 1826.
De vuit instituts de França, en 1823.
De les escoles de Bèlgica, en 1829.
De França, en 1831.

A Saxònia van ésser previsors i els varen expulsar el mateix any a llur entrada al país.

De Portugal, en 1834.
D'Espanya, en 1835.
De Reims, pels habitants, en 1838.
En entrar a Lucerna, Suïssa, en 1845.
De França, en 1845.
De tot Suïssa, en 1847.
De Baviera, en 1848.
Dels Estats Pontificis, Sicília, Sardenya, Nàpols i altres Estats italians, Austria, Galitzia i Paraguai, en 1849.
De Sicília, altre cop, en 1860.
D'Espanya, en 1868.
D'Alemanya, en 1872.
De França, en 1880.
De França, altre cop, en 1901.
De Portugal, en 1910.
De la República espanyola, en l'any 1932.

LA CONTINUACIO DE L'ENSENYAMENT ALS ESTABLIMENTS DELS JESUITES

La "Gaceta" publica un decret d'Instrucció pública dictant normes relatives a continuació d'estudis dels internats als establiments docents pertanyents a la Companyia de Jesús. En aquest s'exposa el següent:

Primer. — El fi que el decret de 23 de gener de l'any actual, atribueix entre altres al Patronat d'Incautació que institueix, o sigui, el d'elevar al Govern propostes sobre el destí permanent que s'hagi de donar als establiments de la Companyia s'entén subordinat a la decisió del Govern que els que estiguessin consagrats a l'educació continuïn provisionalment afectes al mateix fi i a ésser possible al mateix grau d'ensenyança.

Segon. — Sense perjudici del resultat final de l'inventari i de la comprovació encomanada al Patronat i de la resolució legal que al seu dia hagi de recaure en cada cas, el ministeri d'Instrucció pública queda autoritzat per a adoptar mesures oportunes a fi que no hi hagi discontinuïtat en el funcionament dels establiments d'ensenyança.

Tercer. — Els directors d'Institut als quals s'ha d'encomanar la direcció provisional dels nous centres, podran designar amb caràcter transitori els doctors, llicenciats i mestres que puguin completar el quadro de professors i la direcció dels internats. Fins que el Govern proveeixi les dites places actuaran els professors interinament i cobraran el sou d'entrada dels professors d'Instituts. Aquests professors interins podran ésser destituïts lliurement pel director que els designi, ja que seran ells els que respondran des del govern de la delicada gestió que se'ls encomana.

L'ENSENYAMENT SEMBLA QUE ANIRA A CARREC DELS AUXILIARS DE LES UNIVERSITATS

Madrid, 30. — El ministre d'Instrucció pública ha dedicat tot el matí a celebrar conferències telefòniques amb els rectors de les Universitats i instituts de segona ensenyança per tal d'organitzar amb la deguda rapidesa la substitució dels professors dels establiments docents que eren regits pels jesuïtes, amb el fi que no s'interrompi en ells l'ensenyança i es posi en pràctica l'ordre que ha publicat la "Gaceta" d'avui.

Sembla que serà emprat als dits centres docents el personal auxiliar de les Universitats.

EL RECURS CONTRA EL DECRET DE DISSOLUCIO

Madrid 30. — El recurs interposat pel lletrat senyor Ciril Tormo, demanant l'ajornament de la disposició del Govern sobre dissolució de la Companyia de Jesús, ha correspost fallar-lo a la Sala quarta del Tribunal Suprem que està composta pel president senyor Fernàndez Golfín i els magistrats senyors Muñoz, Moente, Piquer, Elola i Bermúdez. La Sala es pronunciarà en primer terme sobre si procedeix la suspensió de la disposició governativa, com es demana en l'informe, per a la qual cosa ha de dir prèviament l'informe del fiscal general de la República.

EL TRIBUNAL SUPREM ADMET EL RECURS

Madrid 30. — El Tribunal Suprem, davant el qual es presentà per la representació legal de la Companyia de Jesús un recurs contenciós administratiu contra el decret de la seva dissolució, ha admès a tràmit el dit recurs i ha ordenat que se substanciï de conformitat amb la llei.

L'ENSENYAMENT A TUDELA

Pamplona, 30. — El governador civil, senyor Andrés, ha rebut la visita del president de la Societat Anònima Collegi de Sant Francesc Xavier, de Tudela (Navarra), al qual acompanyava una comissió de pares d'alumnes que en el dit centre s'eduquen, per a demanar-li autorització a l'objecte que l'ensenyament que fins ara donaven els PP. Jesuïtes pugui seguir donant-lo un professorat seglar, amb la qual cosa els alumnes no s'endarreririen en llurs estudis.

El governador manifestà als visitants que consultaria el cas amb el ministre de la Governació.

ELS BENS DELS JESUITES A GUIPUSCOA

Sant Sebastià, 30. — La Comissió gestora de la Diputació ha encarregat al director de la Hisenda provincial que faci un treball relacionat amb el béns dels Jesuïtes de Guipúscoa i particularment sobre la situació jurídica del Santuari de Loiola.

CAP A BELGICA

Sant Sebastià, 30. — Ha sortit una nova expedició de novicis de Loiola amb direcció a Namur (Bèlgica).

Per Vitòria passaren en autòmnibus, amb direcció a la frontera, diversos jesuïtes del Col.legi d'Oña. Marxaren cap a Bèlgica a continuar els estudis de filosofia.

JA SON FORA DE TARRAGONA

Tarragona, 30. — Ha estat cursada una comunicació al governador civil manifestant que. en compliment del decret sobre la dissolució de la Companyia de Jesús, ha quedat desallotjada la residència d'aquesta ciutat, havent-se portat a cap el corresponent inventari i passant interinament les propietats a la Mitra.

També ha quedat en favor d'aquesta el temple de Sant Agustí, de la Rambla de Pau Iglésies, que en l'actualitat era regentat pels jesuïtes i en el que l'any passat s'efectuaren importants reformes per valor d'alguns milers de pessetes.

UNA FELICITACIO

La Comissió política de la Secció del districte VIII de la Unió Socialista de Catalunya ha dirigit un telegrama al president del Consell felicitant el Govern per la promulgació del decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

EL QUE DIU EL GOVERNADOR

En rebrer anit el governador civil als periodistes, els digué que la majoria dels convents que els jesuïtes posseeixen a Barcelona, havien estat evacuats pels seus moradors, afegint que dels dits edificis apareix com a propietària, des de l'any 1885, la Societat Anònima "La Enseñanza".

Afegí el senyor Moles que el Consell d'Administració de l'esmentada Societat li havia manifestat que s'havia fet càrrec dels edificis i del treball provisionalment, i que està disposat a fer el lliurament al Govern després de formular la conseqüent protesta.

Un periodista preguntà al senyor Moles si l'Institut de Química que els jesuïtes posseeixen a Sarrià i l'Observatori de l'Ebre de Tortosa, seguirien funcionant en la mateixa forma que fins ara i el senyor Moles contestà que ell s'havia limitat a seguir les ordres donades pel Govern i que la continuació dels dits centres científics la tenia que disposar la Comissió que s'ha nomenat amb motiu del decret dictat pel Govern sobre l'expulsió de la Companyia de Jesús.

—Sobre l'Observatori de l'Ebre sols puc dir que, segons les meves noticies, el pare Rodés ha conferenciat amb el governador de Tarragona, però ignoro el que s'hagi pogut tractar en l'entrevista per no ésser Tortosa de la seva jurisdicció.

Per últim digué el senyor Moles que la Societat Anònima "La Enseñanza" li havia demanat forces de policia per a la vigilància dels edificis evacuats, a la qual cosa ell havia accedit.

JESUITES A FRANÇA

Irún, 30. — Han passat la frontera 92 jesuïtes procedents d'Oña, Bilbao i Loyola.

LA VERITAT DE LA PASSADA REVOLTA

Terres d'esclavatge i de misèria

IV

CARDONA

Arribem a Cardona quan s'apaguen les darreres clarors del capvespre. Sota la boira i la pluja fina, el paisatge esdevé més aspre, més esquerp. Tot té color de plom.

Cardona és alt i té un castell al cim: castell de francesada, de carlinada; castell que dóna al poble un to melodramàtic i fulletinesc.

Hom no veu el poble des del pla, puix que el castell ho ocupa tot.

Cardona, en aquesta hora gris del capvespre, ens fa la impressió d'un poble levitic i desagradable pel qual no han passat els anys. Poble sotmès al castell i a l'església. Superstició. Fanatisme. Feudalisme intolerable. Pocs llibres.

Tal vegada — segurament—, Cardona de dia ha d'ésser un poble clar, pintoresc, alegre.

Quan nosaltres hi anem en aquest crepuscle plujós d'hivern, tot ens sembla negre, sinistre: els carrers, les cases velles, la poca gent. Tot és fosc, ombriu, dens. Hom no veu llum en l'interior d'aquestes cases; d'aquestes botigues en les quals hi ha una vella negra arrupida darrera el taulell, passant-se les hores mortes esguardant un gat vell i negre com ella.

1932 ó 1860?

DESPRES DEL DRAMA: LA POR

Aquí a Cardona el drama s'ha tacat de sang. I del drama n'ha quedat un rastre: la por.

A la plaça hi ha uns infants que juguen. Però aquests infants no juguen com els altres: aquests infants no xiclen, no riuen, no canten.

Als carrers veiem uns homes vells, uns homes joves, unes dones d'edat indefinida. Tots van capcots, tots s'esquitllen, tots ens miren amb rezel.

El drama ha tempestejat aquestes ànimes senzilles i de la tempesta en queda la por: por de la justícia, por d'anar a la presó, angúnia d'un incert destí.

LA GUARDIA CIVIL

A Cardona veiem la guàrdia civil. No l'havíem vist ni a Manresa ni a Súria.

En la penombra del capvespre, les capes i els tricornis de la guàrdia civil en aquests carrers torçats i costaruts de Cardona accentuen la irrealitat del lloc, ens fan pensar que vivim una època pretèrita i no l'època de la psico-anàlisi i la ràdio.

Dos o tres d'aquests guàrdies civils els hem vist passejant avorrits pels porxos de la plaça. Altres, més prudents, s'estaven al voltant d'una taula del café jugant a cartes.

No tenim cap animadversió envers la guàrdia civil. No li tenim, però, cap simpatia. Cap simpatia, perquè recordem les passades actuacions.

Cal que la República sàpiga fer oblidar aquestes passades actuacions usant amb seny i discreció aquesta arma formidable que és la guàrdia civil.

No hi ha cap necessitat — com passava amb la monarquia — de fer odiosa al poble la guàrdia civil.

LA LABOR DE L'AJUNTAMENT

A Cardona no han arribat els beneficis de la República. A Cardona no ha arribat l'alenada de llibertat i civilització de la República.

I és que Cardona segueix essent — no ens havia enganyat l'aspecte negre i trist del poble—, un feude de la Lliga. Es que a Cardona, malgrat la República, hi ha majoria de la Lliga a l'Ajuntament, aquella majoria que en tots els pobles de Catalunya fa la mateixa pudor: pudor de capellà i de cacic.

L'Ajuntament de Cardona fa política antirepublicana, política faciosa, per tant. Que merelx un correctiu. L'Ajuntament de Cardona, gràcies a la capellanesca majoria que hi té la Lliga, encara no ha secularitzat el cementiri.

A Cardona manen, com en temps de la monarquia, els cacics de la Lliga. I la República no pot oblidar que aquest partit — o partida — de la Lliga, traïnt els ideals de Catalunya, fou el darrer puntal de l'abjecta monarquia, el darrer puntal del rei lladre, amic de Cambó i de Ventosa.

Els elements d'esquerra, els republicans, són perseguits per aquest Ajuntament de la República. En una sessió d'aquest Ajuntament de cacics, a un dels regidors republicans que intentà protestar d'un acord, un altre regidor — de la majoria, ja no cal dir-ho—, li tirà la campaneta al cap.

NO INSPIREM CONFIANÇA

Al cafeter — un cafè de la plaça, sota els porxos — li preguntem, quan ja han arribat els amics que tenim al poble i que han d'informar-nos de tot el que ha passat:

—No teniu un recó tranquil on poguessim parlar?

I el cafeter ens ha fet travessar les dues sales del café, ens ha fet baixar una graonada de cargol i ens ha obert la porta d'un recambró on hi ha dues taules de joc.

Tothom ens ha vist. No ens hem amagat de ningú. Perquè ens hem d'amagar?

De totes maneres comprenem perfectament que els habituals del café els hagi semblat molt misteriosa la nostra reunió.

Aquests amics ens diuen que els revolucionaris cremaren l'església i s'incautaren de l'Ajuntament. Però com a Súria, com per tot arreu, no tocaren un cèntim, malgrat que a la caixa municipal hi havien molts milers de pessetes. Tots els regidors del poble, tots els regidors empeltats de cacic i capellà poguessin dir el mateix! Com és lògic, desarmaren el sometent.

El cap de la revolta, Jesús Torres, fou ferit greument. I malgrat tractar-se del cap de la revolta, del que ha portat al poble la intranquil.litat i l'angúnia, tots els que ens parlen ho fan amb condol i amb simpatia.

I és que no el saben un destructor: el saben un il.luminat, un home bo, la consciència del qual reacciona davant la immoralitat i la injustícia d'una política innoble i de caciquisme. D'una política feudal d'odi al pobre, a l'obrer, a l'home digne que treballa i no pot menjar.

Tots aquests pobles — com Súria, com Fígols, com Cardona—, on la justícia no és més que una paraula vana, on l'autoritat és una arma en mans de grans empreses, de grans indústries, són terreny abonat per a les revoltes.

Aquí, a Cardona, també hi ha mina, també hi ha paradís: un paradís que devora els homes de viu en viu.

I un dels amics ens ha dit:

—La mina, la guàrdia civil i l'Ajuntament, són una sola cosa.

El Govern de la República no ha de permetre que, gràcies a la política vil de quatre cacics analfabets, de quatre cacics de bosc, la guàrdia civil sigui mirada amb rezel.

MELODRAMA

De sobte, a la graonada, remor de gent que baixa, remor de fusells. I entren un capità, un tinent, uns soldats.

El capità, fred i correcte, ens pregunta qui som i que hem vingut a fer.

Li ensenyem els nostres carnets: Josep Grau, el de diputat; nosaltres, el de periodista, i li expliquem el per què de la reunió.

El capità somriu, s'excusa, i surt amb els soldats.

Ha estat un final de primer acte de melodrama.

MES ANTECEDENTS

Sortim i ens dirigim a l'Ajuntament per tal de posar en clar certes coses, a exposar al cap de les forces, la vertadera situació i sentiments del poble.

Aquests amics ens diuen que la mina "Unión Española de Explosivos", és font inestroncable de malestar pel poble. Ens diuen que la direcció, arbitràriament, llançava al carrer els obrers que no li plavien. Que no li plavien per llurs idees.

Ens diuen que a més de Jesús Torres, el cap de la revolta, ferit, hi ha altres tres detinguts.

DOS NOUS PARADISOS

I ens diuen que ara els obrers viuen al poble, però que "Unión Española de Explosivos" ja està construint dues colònies.

Dues colònies que seran com la de Súria, com la de Fígols, com totes les altres: presiris del cos i de l'ànima.

UN ALCALDE

Entrem a l'Ajuntament. A la porta, uns soldats fan la guàrdia i han encés una foguera. A dintre, més soldats. A la sala de sessions, més soldats, fusells i matalassos. I poca llum. I la poca que hi ha, tristíssima.

Saludem el capità, ens acomiadem d'ell, li donem unes dades que tal vegada ignora. I quan hi estem parlant es presenta un home. Aquest home és calb, sorrut, antipàtic. Aquest home va vestit com els senyors. Aquest home, grollerament, amb una manca absoluta de discreció i de correcció, s'uneix al grup.

Diu:

—Hola!

Nosaltres l'esguardem estranyats, callem i reprenem la conversa quan ell se'n va.

Aquest home és l'alcalde de Cardona.

POLITICA D'ODI

Quan sortim, ja és nit fosca. Plou. El poble sembla desert. Tan sols els soldats i la foguera, que lluita amb la pluja.

Els amics ens diuen que tot el poble està contra els pertorbadors, entre els quals hi ha molts treballadors forasters. Quan el poble en parla diu: "els castellans".

I recordem que el poble és un feude de la Lliga, que al poble hi ha una majoria municipal de la Lliga. I atribuïm a la Lliga — a la Lliga, els dirigents de la qual a Barcelona, a casa seva i en temps de la monarquia, parlaven en castellà — aquesta política d'odi, d'incomprensió, de vilesa, de separatisme estúpid.

A MANUEL AZAÑA

Josep Grau Jassans, al Parlament, us parlarà dels sofriments d'aquests obrers de Súria, de Fígols, de Sallent, de Cardona. Sabrà defensar-los amb fervor i amb un noble i alt esperit de justícia.

Amb un noble i alt esperit de justícia, us prego que l'escolteu. Per boca d'ell parla tot un poble escarnit, humiliat, condemnat a l'explotació i a la misèria.

I us prego que penseu que si hi ha un vaixell per a dur els pertorbadors a la Guinea, també n'hi ha d'haver un altre per a dur-hi els explotadors que deshonren la República.

LLUIS CAPDEVILA

Esquerra Republicana de Catalunya

PRIMER CONGRES NACIONAL

Els carnets de delegats

Són ja impresos els Carnets de delegats al Primer Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya que tindrà lloc els dies 13 i 14 del vinent mes de febrer, al Palau de Projeccions dels jardins de Montjuïc.

Aquests Carnets, bellament impresos, seran facilitats, a l'entrada del Palau de Projeccions, a tots els delegats assistents a les sessions, prèvia constatació del seu nomenament, degudament avalat amb les signatures del President i del Secretari de l'Entitat que representin.

La Secció Femenina

La Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya prega, per mitjà d'aquest solt, a totes les senyoretes inscrites que desitgin assistir a les sessions del Primer Congrés Nacional, que passin per la Secretaria del Partit, Pelai, 56, primer pis, primera porta, de set a nou de la vetlla, on se'ls facilitaran totes les dades i instruccions que desitgin.

UNA NOVA ETAPA TERBOLA?

Aquest matí, al carrer de la Plateria, ha estat agredit a trets el Director de la fundició Girona, per quatre desconeguts que s'han fet escàpols

El dissortat Director ha resultat amb dues ferides, una de gravetat

LES PRIMERES NOTICIES

Aquest matí ha corregut per la ciutat, la nova que s'havia comès un atemptat de caràcter social; per l'estil d'aquells que en un temps, que creiem no tornarien, ambrutaren de sang els carrers de Barcelona.

Dissortadament la notícia ha resultat certa. Una nova víctima, ha caigut colpida pels trets dels pistolers en un carrer de la nostra ciutat.

L'ATEMPTAT

Com tots els dies, el director tècnic de "Material para Ferrocarriles y Construcciones", entitat més coneguda per Casa Girona, es dirigia aquest matí, minuts abans de les vuit, envers l'estació de França per agafar el tren que l'havia de trasladar a la fundició que aquella entitat té al Poble Nou.

En passar per davant del número 56 del carrer de la Plateria, quatre desconeguts que estaven esperant el pas del director, li han engegat sis trets, fets per l'esquena, caient la víctima a terra, ferida greument, i amb el rostre ple de sang.

Un cop comès el covard atemptat, els pistolers, davant la sorpresa dels vianants, s'han fet escàpols, uns pel carrer Rosic i altres pel carrer de Basea, que desemboca al de Plateria.

LA VICTIMA

Com ja hem dit, la víctima d'aquest atemptat és el director tècnic de la fundició Girona, senyor Jaume Prat Lluch, de 45 anys, solter, domiciliat a la plaça de Martí Vilanova, abans del Rei, núm. 2, entresol, primera.

Aquest matí el senyor Prat, com tots els dies, havia sortit de casa seva a tres quarts de vuit per agafar el tren de les vuit que surt de l'estació de França.

Hem interrogat la portera d'aquella casa i ens ha manifestat que en sortir el senyor Prats, l'havia saludat i el seu aspecte era normal.

A les nostres preguntes, la portera ens ha dit que no havia vist res de particular ni avui ni cap altre dia pels voltants de la casa.

En el moment de l'atemptat i quan els vianants es disposaven a auxiliar la víctima, passava pel carrer de la Plateria un amic del senyor Prat, el qual en reconèixe'l, ha traslladat el ferit amb un taxi a la Clínica del Dr. Olivé Gumà, del carrer de Còrsega, núm. 347.

LES FERIDES

En l'esmentada clínica han dictaminat que el senyor Prats tenia una ferida per arma de foc al cap, entrada per la regió parietal esquerra amb sortida pel cantó contrari, una altra ferida, també d'arma de foc, a la regió carpiana dreta, amb entrada i sortida, interessant-li els óssos, i fortes contusions a la regió frontal, nasal i boca, produïdes en caure.

L'AGRESSIO HA ESTAT FETA PER L'ESPATLLA

En el número 56 del carrer de la Plateria, hi ha installada una botiga d'objectes de pell.

En aquelles hores la porta de la bo-

(Passa a la pàgina 8.)

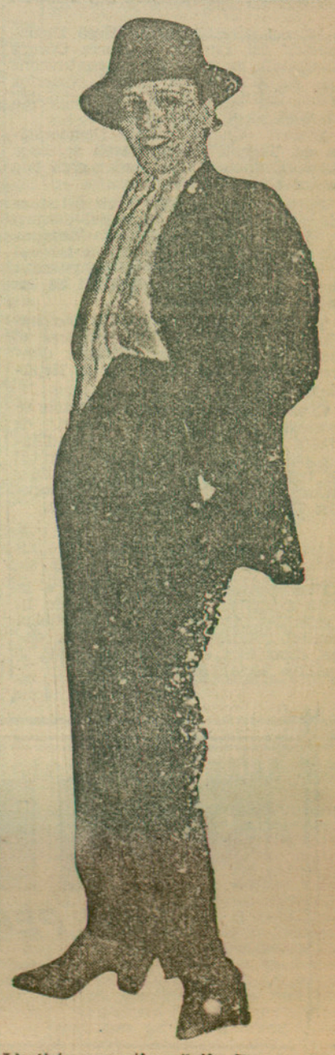

L'artista argentina Sofia Bazan, que pensa fer una nova "tournée" per Europa.

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 30/1/1932, pàgina 1